

สิ่งสมบุญบารมี ทาน ศีล ภาวนากันทุกวันไม่ได้ขาดเลย จะได้เป็นพรราชา
แห่งความปลื้มใจ ปลื้มจนลืมนั่งไม่ลง คงไม่ลืมน ปลื้มไปทั้งชาติทุกชาติไปเลย

๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ระบบการควบคุมชีวิต

เหลืออีก ๒๒ วัน ก็จะออกพรรษาแล้ว เผลอประเดี๋ยวเดียวณะ พรราชานี้เป็นพรราชาแห่งการบรรลุพระธรรมกาย เราตั้งใจกันตั้งแต่วันแรกที่เข้าพรรษาว่า จะตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ หรืออย่างน้อยก็เห็นพระภายในซึ่งเป็นพระในระดับที่ยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ คือก่อนที่จะหยุดนิ่งได้สมบูรณ์ องค์พระที่เห็นจะยังแตกต่างหลากหลาย ทั้งรูปแบบ ขนาด วัสดุที่ทำ เป็นต้น อย่างนั้นก็ถือว่าใช้ได้

พระก็ต้องให้เห็นพระ เณรก็ต้องให้เห็นพระ โยมก็ต้องเห็นพระ ทุกคนต้องเห็นพระหมด เพราะพระรัตนตรัยภายในเป็นที่พึ่งที่ระลึกอย่างสำคัญที่จะทำให้ใจเราใส เป็นทางมาแห่งบุญ และเป็นรหัสผ่านไปสู่สุคติโลกสวรรค์ตามหลักวิชาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ ถ้าใจผ่องใสไม่เศร้าหมอง สุคติเป็นที่ไป ถ้าเศร้าหมองไม่ผ่องใสสุคติเป็นที่ไป ใสกับหมองก็ขึ้นอยู่กับบุญบาปในตัวที่เรากระทำผ่านมามากด้วยกาย ด้วยวาจา ด้วยใจ ถ้าบุญก็ใส ถ้าบาปก็หมอง

ตราบไตที่เรายังทำพระนิพพานไม่แจ้ง เรายังต้องเดินทางไกลในสังสารวัฏอีก เราก็ต้องสั่งสมบุญบารมีไปเพื่อจะทำพระนิพพานให้แจ้ง

ถ้าไม่ทำพระนิพพานให้แจ้ง เราก็ยังต้องตกอยู่ในกฎแห่งกรรมที่บังคับ
หมดทุกคนในโลก ไม่จำกัดเชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใด จะเชื่อหรือไม่เชื่อ
จะรู้หรือไม่รู้จักตาม ล้วนตกอยู่ในกฎแห่งกรรมทั้งสิ้น จะมาอ้างว่าไม่รู้ไม่ได้
จะไม่ยอมไปในสถานที่ที่ไม่อยากไปก็ไม่ได้ เพราะเราได้กระทำอย่างนั้นเอาไว้

เมื่อเราจำเป็นต้องอยู่ในสังสารวัฏเพื่อสร้างบารมี เราต้องออกแบบชีวิต
ให้ดี อย่าให้ชีวิตเรตกต่ำ ให้ชีวิตเราสูงส่งขึ้นไปเรื่อย ๆ คือ มีรูปสมบัติ ทรัพย์
สมบัติ คุณสมบัติ ไม่ต้องมาลำบากยากจน เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นต้องเรียน
รู้กฎเกณฑ์ของสังสารวัฏ จึงจะทำให้เราออกแบบชีวิตของเราได้สมบูรณ์ อยาก
จะไปเป็นอะไรต่อไปก็แล้วแต่เรา ตำแหน่งเศรษฐี ยาก วณิก คณยากจน
คนชั้นกลาง ชั้นสูง จะหล่อ รวย สวย ฉลาด สมปรารถนา ตำแหน่งเหล่านี้เป็น
ของกลาง ๆ ใคร ๆ ก็สามารถที่จะไปสวมตำแหน่งนี้ได้

คนจนที่สุด ที่เรียกว่า มหาทุตตะ เราก็มีสิทธิ์เป็นได้ ถ้าเราปรารถนาจะ
เป็น มันมีวิธีการ อยากจะรวยสุด ๆ ขนาดให้ทรัพย์ของคุณบิลล์ เกตต์ เป็น
เศษสตางค์ก็ได้ เหมือนอย่างผู้มีบุญในกาลก่อนที่ได้สมบัติจักรพรรดิตกไม้
พร่อง หรือจะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิที่ปกครองทวีปทั้ง ๔ หรือโลกทั้ง ๔ ที่อยู่
รอบสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกาทั้งที่ยังมีกายมนุษย์อยู่ก็เป็นได้ จนที่สุดก็เป็น
ได้ให้รวยก็ได้ หล่อก็ได้ ชี้อร่อยก็ได้ ปากแหว่ง หูแหว่ง จมูกวินก็ได้ ได้ทั้งนั้น
มันก็แล้วแต่เรา แต่ที่นี้ทำอย่างไรจะเป็นได้ เราก็ต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ที่จะไป
เป็นสิ่งเหล่านั้น

ระบบการควบคุมของชีวิตมีอยู่ ๓ อย่าง คือ บุญ บาป และไม่บุญไม่บาป
กรรม ๓ ประการนี้มีฤทธิ์มีอำนาจมากพอ ๆ กัน เขาจะปรุงแต่งให้ได้
แต่ที่สำคัญคือบุญกับบาปนั้นแหละ ไม่บุญไม่บาปเขาจะอยู่เฉย ๆ บุญบาป

จะปรุงแต่งชีวิตของเราให้เป็นอย่างไร จะให้ราบรื่นตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ก็ได้ จะให้ลำบากตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายก็ได้ จะให้ชีวิตลุ่ม ๆ ดอน ๆ เพื่อความตื่นเต้นของหัวใจให้ชีวิตมีชีวาอย่างนั้นก็ได้

จะให้สุขล้วน ๆ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ก็ต้องทำบุญล้วน ๆ ถ้าอยากจะทำทุกข์ยากลำบากตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายก็ทำบาปล้วน ๆ ถ้าหากอยากให้มีชีวิตลุ่ม ๆ ดอน ๆ เดี่ยวสูง เดี่ยวต่ำ เดี่ยวรวย เดี่ยวจน ก็ทำบุญบ้างบาปบ้างปน ๆ กันไป ประเพณีวัดก็เข้าเหล้าก็กินอะไรอย่างนี้ แต่วัดก็เข้าหมายถึงเข้ามาทำบุญนะ ไม่ได้เข้ามาขโมยของในวัดอย่างนี้ไม่ใช่ ซึ่งเราต้องเรียนรู้ระบบเหล่านี้ แล้วจะทำให้ง่ายต่อการดำเนินชีวิตในสังสารวัฏ

แล้วจะเรียนรู้จากใคร ก็ต้องจากผู้รู้ที่เขารู้จริง แล้วต้องเป็นความรู้ที่สมบูรณ์ด้วย ส่วนความรู้ไม่ค่อยสมบูรณ์ รู้กะพ่องกะแพรง รู้ไม่จบขั้นตอน หรือไม่ครบวงจร อันนั้นอย่าเพิ่งไปเชื่อ ยกเว้นว่าไม่เจอผู้รู้จริง ๆ เมื่อไม่เจอเรื่อบ เจอชาคศพ หรือเจอขอนแก่นไม่ลอมมา เราจะจมน้ำตายอยู่แล้วก็เกาะ ๆ กันไปก่อน แต่ถ้าหากว่าเจอเรื่อบลำใหญ่มาก็อย่ามัวไปเกาะชาคศพอยู่ละ ให้ทั้งชาคศพ ทั้งขอนแก่นแล้วก็ขึ้นเรือ

เพราะฉะนั้น บุคคลที่เราควรที่จะเชื่อคือผู้รู้ที่แท้จริงคือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่เดิมพระองค์ก็เป็นมนุษย์ธรรมดาอย่างเรา ๆ นี่แหละ แต่หัวใจท่านยิ่งใหญ่มีความปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งที่จะบรรลุธรรมด้วยพระองค์เอง ได้ศึกษาขั้นตอนของวิชาครู กระทั่งได้เป็นพระบรมครู สั่งสอนทั้งมนุษย์และเทวดาให้รู้เห็นตามพระองค์ บอกหมดโดยไม่ปิดบังอำพรางความรู้เลย ไม่มีขั๊กเลย ที่

ขยักก็คือคนฟังนั้นละขยักที่จะทำ ท่านบอกให้ทำให้หมดแต่ก็ขยัก ๆ เอาไว้ในเรื่องการทำคามดี

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีที่เราจะต้องศึกษาหาความรู้จากพระองค์ แล้วอย่าไปฟังจากผู้ที่ไม่ค่อยจะรู้นะ ผู้ที่ยังแสวงหาความรู้ หาทางหลุดพ้นแต่ความรู้ยังไม่สมบูรณ์อย่างนั้นก็ยังใช้ได้ แต่ส่วนใหญ่ที่เจอมากไม่แสวงหาหนทางหลุดทางพ้น จะแสวงหาทรัพย์เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์การทำมาหากินเสียส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นคำที่เขาแนะนำก็เพื่อผลประโยชน์ เพื่อการทำมาหากินของเขา

ยกตัวอย่าง แคเราดูทีวี เราจะเห็นเลยว่าเราดูการทำมาหากินของเพื่อนมนุษย์ จะดูข่าว ดูละคร หรือดูอะไรก็ได้แล้วแต่ มันเป็นเรื่องการทำมาหากินของเพื่อนมนุษย์ คนที่มาอ่านข่าวเขาก็ต้องมีรายได้ไปเลี้ยงครอบครัวของเขา เขาก็ต้องให้นักข่าวไปหาข่าว ก็ต้องเลี้ยงครอบครัวของนักข่าว แล้วก็เอามาฉายให้เราดูก็ต้องมีสปอนเซอร์ มันก็เป็นการทำมาหากินของบริษัทห้างร้าน จะดูละครก็เป็นเรื่องการทำมาหากินของชาวบ้านทั้งนั้น เพราะฉะนั้นนอกจากบ้านไปเห็นแต่เรื่องการทำมาหากินทั้งสิ้น ไม่ได้มีเรื่องแสวงหาหนทางหลุดพ้นจากกฎแห่งกรรมเลย ไม่ค่อยมีใครคิดอย่างนี้กัน

ถ้าเมื่อไรเราไปเจอผู้รู้ที่รู้เรื่องราวกฎแห่งกรรม ต้องถือว่าเป็นบุญลาภของเรา ให้เชื่อท่านเอาไว้เลย และในที่นี้ก็คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นพระองค์มีพระคุณต่อชาวโลกล้านเหลือ โดยเฉพาะเราชาวพุทธได้มาอยู่ในร่มเงาของพระองค์แล้ว อย่าเป็นพุทธแต่เพียงในทะเบียนบ้าน แต่ว่าให้เป็นพุทธที่แท้จริงด้วย ซึ่งก็ต้องศึกษาคำสอนและนำมาพิจารณาด้วยสติ ด้วยปัญญา แล้วก็แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองเรา ชีวิตเราก็จะได้สูงส่งยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ